

Ofensywa wyzwoleńczych wojsk w KOREI

PEKIN (PAP). Z Phenianu donoszą, że ogłoszony tam w dniu 21 stycznia komunikat dowództwa naczelnego koreańskiej Armii Ludowej podaje:

Oddziały Armii Ludowej i ochotnicy chińscy prowadzą nadejście na wszystkich frontach aktywne działania bojowe przeciwko wojskom nieprzyjacielskim.

Głos WIELKOPOLSKI

Cena 15 gr

Rok VII ABC

Poznań, środa 24 stycznia 1951 r.

Nr 23 (2121)

Nieśmiertelna nauka W.I. Lenina wytycza całej pracującej ludzkości drogę walki o postęp i pokój

Uroczysta akademія w Teatrze Wielkim w Moskwie w obecności GENERALISSIMUSA STALINA

MOSKWA (PAP). W dniu 21 stycznia w sali Teatru Wielkiego w Moskwie odbyła się uroczysta akademія żałobna, poświęcona 27 rocznicy zgonu W. I. Lenina. W akademii wzięli udział: członkowie KC WKP (b), Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Miejskiego Komitetu WKP (b), Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i Rady Najwyższej RFSRR, Moskiewskiej Obwodowej i Miejskiej Rady Delegatów Pracujących, KC Komsomolu, Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego Komsomolu, Prezydium Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz przedstawiciele organizacji partyjnych i społecznych, jak również przedstawiciele Armii Radzieckiej.

27 lat temu ludzkość utraciła wielkiego wodza, W. I. Lenina, imię którego stało się symbolem nowego życia — od zachodu po wschód i od północy do południa. Imię Lenina stało się sztandarem narodów uciemnionych w ich walce o wolność i niepodległość, o szczęście pracujących, o demokrację i socjalizm.

Od 27 lat kroczy naród radziecki bez Lenina. Pod kierownictwem J. W. Stalina wytkniętą przez Lenina drogą wcielając w życie jego wskazania.

Na sali teatru panowała cisza i podniosły nastrój. Spo-

życzenia obecnych utkwili w scenie, na której, w obramowaniu czerwonych sztandarów i kwiatów widniał portret ukochanego Lenina. Naród radziecki z pietyzmem czci jego pamięć.

Godzina 18.50 27 lat temu o tej godzinie przestało bić serce wielkiego wodza i nauczyciela wszystkich ludzi pracy.

Na trybunie Prezydium rkażuje się J. W. Stalin, W. M. Mołotow, G. M. Malenkow, L. P. Beria, K. E. Woroszyłow, L. M. Kaganowicz, A. A. Andriejew, M. S. Chruszczow, A. M. Kossygin, M. M. Szwernik, M. A. Susłow, P. K. Ponomarenko, M. F. Szkiariatow. Sala wita ich długo niemilkącą burzą oklasków. Uczestnicy akademii szczególnie gorąco wita-

ją Stalina — kontynuatora dzieła Lenina, witają przywódców partii i rządu.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. M. Szwernik otworzył uroczystość po krótkim przemówieniu akademie żałobnej, proponując, by uczcić pamięć Iljicza powsta-

Przemówienie P. Pospiełowa

Towarzysze!

27 lat minęło od zgonu jednego z największych geniuszów ludzkości Włodzimierza Iljicza Lenina. Wielka partia Lenina-Stalina zawdzięcza swe historyczne na miarę światową zwycięstwa odniesione w ciągu ubiegłego ćwierćwiecza przede wszystkim wierności nauce Lenina, jego nakazom. Nieśmiertelne idee Lenina oświetliły narodowi radzieckiemu drogę do omunizmu. Nieśmiertelna nauka Lenina oświetla całej pracującej ludzkości drogę walki o wyzwolenie spod ja zma imperializmu, ujawnia prawa i perspektywy rozwoju społeczeństwa ludzkiego napawa wielką wiarą w nieuniknione i ostateczne zwycięstwo rewolucji proletariackiej nad dziką bestią — imperializmem.

W 27 rocznicę zgonu Włodzimierza Lenina zakończono czwarte wydanie dzieł Lenina, rozpoczęte na podstawie uchwały KC WKP(b) w roku 1940. W genialnych pracach Lenina, których przestudiowanie jest koniecznością życiową dla budowniczych komunizmu, znajdujemy wskazania, które pomagają głębiej zrozumieć współczesną sytuację polityczną i wyjaśnić stojące przed nami zadania. W czwartym wydaniu dzieł Lenina, najpełniejszym w porównaniu z poprzednimi opublikowano wiele nowych materiałów i dokumentów m. in. zawierających ocenę imperializmu amerykańskiego.

W świetle współczesnej sytuacji międzynarodowej, gdy imperializm amerykański występuje jako kierownicza siła obywateli podlegających wojennym, prowadzi obłądny wyścig zbrojeń, rozpęta krwawą agresję prze-

ciwko miłującemu pokój narodowi koreańskiemu, przygotowuje nowe napaści wojenne na kraj socjalizmu — ZSRR, europejskie kraje demokracji ludowej i Chińską Republikę Ludową — leninowska charakterystyka imperializmu amerykańskiego jest szczególnie pouczająca i głęboko aktualna. Lenin wskazywał, że imperializm amerykański stał się ingeruje w sprawy innych narodów ingeruje w drodze bezpośredniej interwencji wojennej, ujął zbroje i dawał pełną gębą. Lenin niejednokrotnie podkreślał agresywną, grabieżczą rolę imperializmu amerykańskiego.

Następnie Szwernik oddał głos dyrektorowi instytutu Marksa-Engelsa-Lenina, — P. Pospiełowowi, który wygłosił referat o znaczeniu nauk Lenina dla współczesności.

Obrady I Czechosłowackiego Kongresu Obróńców Pokoju w Pradze

PRAGA (PAP). W obradach I Czechosłowackiego Kongresu Obróńców Pokoju w Pradze wzięli udział ponad 2 tysiące delegatów z Czechosłowacji i z zagranicy.

W sobotę w pierwszym dniu obrad po odczytaniu pisma prezydenta republiki czechosłowackiej Klementa Gottwalda, przemówienia wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Kłęska „białej śmierci“ w Alpach

Olbrzymie lawiny śnieżne ZASYPAŁY KILKA WSI i spowodowały śmierć stu kilkudziesięciu osób

GENEWA (PAP). Wszystkie kraje alpejskie nawiedziła w ostatnich dniach kłęska „białej śmierci“: Olbrzymie lawiny śnieżne na stokach Alp w Szwajcarii, Austrii, w Bawarii i we Włoszech spowodowały śmierć stu kilkudziesięciu osób, przerwały łączność drogową i kolejową i odcięły liczne górskie miejscowości od reszty świata.

Nagła odwilż przyczyniła się do obsunięcia olbrzymich ilości śniegu i lodu na zboczach alpejskich. Wiele wsi górskich zostało całkowicie zasypanych a w kilku miejscowościach lawiny zepchnęły całe domy do przepaści. W Szwajcarii zginęło pod zwalami śniegu i skał 60 osób, w Austrii również 60, a we Włoszech 7. Ekspedycje ratunkowe wyruszyły do miejscowości nawiedzonych przez kłęskę, ale w wielu wypadkach musiały powrócić wskutek niebezpieczeństwa dalszych lawin.

Linia kolejowa z Francji do Włoch przez Saint Gotthard została po 2 dniach wyciężonej pracy specjalnej brygady kolejowej oczyszczona ze śniegów. Również linia kolejowa łącząca Włochy z Austrią przez przełęcz Brenneru była nieczynna przez 2 dni. Wszystkie szosy pomiędzy Szwajcarią a Austrią są zasypane.

Władze szwajcarskie podały do wiadomości, że niebezpieczeństwo bynajmniej nie minęło i że należy się spodziewać w najbliższych dniach dalszego obsuwania się śniegów w Alpach.

4000 osób zginęło

w potokach płynącej lawy

LONDYN (PAP). Z Nowej Gwinei donoszą, że nastąpił tam gwałtowny wybuch wulkanu Popendetta. Z dotychczasowych wiadomości wynika, że szkody wyrządzone przez wybuch i potoki płynącej lawy są bardzo wielkie. Około 4 tysięcy osób wśród ludności tubylczej straciło życie lub odniosło rany.

Nie ma dotychczas wiadomości o 36 Europejczykach, którzy znajdowali się w okolicy Popendetta w chwili wybuchu. Ludność miejscowa opuszcza w popłochu okoliczne wsie, by uniknąć uduszenia przez trujące wyziewy wulkanu.

Obrady I Czechosłowackiego Kongresu Obróńców Pokoju w Pradze

PRAGA (PAP). W obradach I Czechosłowackiego Kongresu Obróńców Pokoju w Pradze wzięli udział ponad 2 tysiące delegatów z Czechosłowacji i z zagranicy.

W sobotę w pierwszym dniu obrad po odczytaniu pisma prezydenta republiki czechosłowackiej Klementa Gottwalda, przemówienia wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Przemówienie wygłosił: przewodniczący czechosłowackiego zgrupowania narodowego — dr John, premier rządu czechosłowackiego — Antonin Zapotocky, poeta chiński — Emi Siao i minister zdrowia Czechosłowacji — Józef Plojhar.

Wyrok w procesie terrorystyczno-dywersyjnej bandy „AP“

i jej moralnych przywódców

KRAKÓW (PAP). Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie ogłosił wyrok w procesie bandy „AP“.

Oskarżeni uznani zostali winnymi zarzucanych im przestępstw i skazani: ks. Oborski na dożywotne więzienie, ks. Gadomski na dożywotne więzienie, Grabińska na dożywotne więzienie, Adamus na karę śmierci, Podsiadło na karę śmierci, Łupka na karę śmierci, Barczyk na 15 lat więzienia, Piwowarski na dożywotne więzienie, Rogalski na 10 lat więzienia i Krężel na 15 lat więzienia.

W uzasadnieniu wyroku sąd stwierdził że nielegalna organizacja działająca na terenie Wolbromia pod nazwą „AP“ miała na celu dążenie do zmiany przemocą ustroju Polski Ludowej. Założycielami bandy byli oskarżony Adamus, Podsiadło i Łupka. Banda ta dokonywała zamachów na funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i innych przedstawicieli władzy oraz na aktywnych członków PZPR. Członkowie bandy kolportowali również nielegalną prasę i ulotki.

Uzasadnienie wyroku zawiera w dalszym ciągu opis znanych już z przebiegu sądowego morderstw, zamachów

chów terrorystycznych i napadów rabunkowych, jakich dopuścili się oskarżeni oraz uwidacznia szczególnie jasną rolę ks. ks. Gadomskiego i Oborskiego moralnych przywódców bandy i inspiratorów zbrodni.

Przechodząc z kolei do wymiaru kary sąd w uzasadnieniu przyjął jako okoliczność szczególnie obciążającą oskarżonych Oborskiego i Gadomskiego fakt, że „nadużyli oni swych stanowisk duszpasterskich i zaufania pokładanego w nich przez miejscowy odłam wierzącego społeczeństwa oraz że wykorzystali swój moralny wpływ do prowadzenia wrogiej działalności przeciwko państwu polskiemu.

W stosunku do oskarżonych: Grabińskiej, matki-dzieciobójczyni jako okoliczność obciążającą przyjął sąd wielkie nasilenie jej woli i brak jakichkolwiek ramulców przy wsółdziałaniu w zamordowaniu wlasnego dziecka, zaś jako okoliczność łagodzącą fakt, że działała ona pod przemożnym wpływem osk. ks. Oborskiego.

Odnosnie oskarżonego Podsiadły i Łupki, jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę ich wielką aktywność i inicjatywę przestępczą.

W stosunku do oskarżonego Adamusa jako okoliczność obciążającą sąd wziął pod uwagę jego kierowniczą rolę w organizacji do której wciągnął wielu ludzi.

Zdemaskowanie wrogów klasowych 4000 kg żyta i 3000 kg mąki ukryli kułacy w Moraczewie

KORESPONDENT „GŁOSU“ BOLESŁAW GARBAT PIŠZE:

Mało i średniorolni chłopcy we wszystkich gromadach powiatu leszczyńskiego doceniają potrzebę planowego zaopatrzenia świata pracy w chleb Toteż z pełnym zrozumieniem odstawiła swe nadwyżki zbożowe do pustego skupu. Wrogowie stunek do tej sprawy przejawiają jedynie bogacze wiejscy

Taki na przykład kułak Jakub Giezek miał odstawić według planu 8000 kg swej nadwyżki zboża, odstawił zaś tylko 4000 kg, twierdząc, że więcej nie posiada. Ponieważ to tłumaczenie było niewiarogodne mało i średniorolni chłopcy poprzez trójkę gromadzką do-

konali rewizji i znaleźli ukryte w sianie 4000 kg zboża. Kułak nie chciał wpuścić na starych członków trójki, a gdy wbrew jego woli weszli i zboże znaleźli tłumaczył się, że „nic o zbożu nie wie, że to jego... żona musiała ukryć“.

Inny kułak Władysław Kucznik ukrył w pokoju pomiędzy szafami i łózkami 3000 kg mąki żytniej! Dokonał tego, aby wykazać, że nie posiada zboża na wypełnienie planu odstawił w tym celu 3000 kg mąki. Trójka gromadzka zdemaskowała tę wrogą działalność bogacza i nie dopuściła do przeznaczenia olbrzymiej ilości mąki na spekulację — co miał w planie Kucznik.

Ambasada W. Brytanii ma zaszczyt powołać się na notę rządu radzieckiego z dnia 15 grudnia 1950 r., która zawiera m. in. twierdzenie rządu radzieckiego, że stanowisko rządu brytyjskiego w sprawie demilitaryzacji Niemiec stanowi groźbę dla pokoju.

Dalej czytamy w notie brytyjskiej, jakoby „zarządzenia obronne dla brytyjskich nie prowadziły do odrodzenia militarizmu niemieckiego i do nowych, nieuniknionych prób agresji ze strony Niemiec Zachodnich oraz że plany „obrony“, które są w tej chwili rozpatrywane będą ułożone w ten sposób, by „zapobiec“ odbu-

wie niezależnej niemieckiej armii narodowej i odrodzeniu agresywnego militarizmu. W zakończeniu noty twierdzi: jakoby po zwycięskim zakończeniu wojny przeciwko Hitlerowi rząd brytyjski dążył niezmienne do pokojowego uregulowania istniejących różnic zdań w dziedzinie międzynarodowej, a w szczególności na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i w radzie ministrów spraw zagranicznych. Rząd brytyjski prowadzi nadal tę politykę i w tym celu wraz z rządami Francji i Stanów Zjednoczonych wysuwa propozycje zawarte w notcie do rządu radzieckiego z dnia 22 grudnia 1950 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich ma zaszczyt w związku z tą notą rządu brytyjskiego z 5 stycznia br. zakomunikować, co następuje:

I W nocie z 15 grudnia 1950 r. rząd radziecki wskazał, że prowadzona przez rząd W. Brytanii wraz z rządami Stanów Zjednoczonych i Francji polityka odbudowy armii niemieckiej w Niemczech Zachodnich i wciągania Niemiec Zachodnich do tzw. unii zachodniej i atlantyckiego ugrupowania państw jest sprzeczna z porozumieniem poczdamskim przewidującym demilitaryzację Niemiec oraz układem brytyjsko-radzieckim „o sojuszu w wojnie przeciwko Niemcom hitlerowskim i ich wspólnikom w Europie oraz o współpracy i wzajemnej pomocy po wojnie“ z 26 maja 1942 r., jak również, że polityka ta podkopuje jego podstawę i znaczenie.

W nocie swej rząd radziecki wskazywał, że rząd W. Brytanii

wraz z rządami wspomnianych państw przygotowuje przemyśle wojenne z rządem rzeszniczką odwetu Adenauera w Niemczech Zachodnich, co stwarza poważne zagrożenie dla pokoju

2 Jak wynika z odpowiedzi rządu W. Brytanii na notę rządu radzieckiego z 15 grudnia 1950 r., w Niemczech Zachodnich rząd brytyjski wraz z rządami Stanów Zjednoczonych i Francji, przygotowuje odbudowę niemieckich sił zbrojnych, na co zwracał rząd radziecki w wymienionej notcie uwagę.

Rząd W. Brytanii usiłuje wytłumaczyć tworzenie tego rodzaju oddziałów wojskowych nie będących niczym innym, jak właśnie regularną armią niemiecką twierdzeniem, że są to rzekomo „środki wyłączone obronne“ i że sprawa utworzenia tych oddziałów wojskowych powstała rzekomo wskutek istnienia jakiejś „groźby agresji komunistycznej“. Jednakże całkowita bezpodstawność tych twierdzeń jest oczywista.

Podpisanie polsko-indyjskiej umowy handlowej

WARSZAWA (PAP). W ostatnich dniach podpisana została w Now Delhi nowa umowa handlowa pomiędzy Polską a Indiami na rok 1951.

Umowa przewiduje w eksporcie z Polski m. in.: wyroby metalowe, rowery, wyroby emaliowane, rury, porcelane, chemikalia, konserwy itp., a w imporcie z Indii: rudę żelazną, pieprz, herbatę, skóry itp.

POD SZTANDAREM IDEI LENINIZMU

toczy się zwycięska walka o wyzwolenie ludzi pracy spod jarzma kapitalizmu

Przemówienie P. Pospielowa na uroczystej akademii w 27 rocznicę zgonu W. I. LENINA

(Dokończenie ze str. 1)

Leninowska ocena imperializmu amerykańskiego ujawnia rozstrzygnięcie tej zbrodniczej polityki naruszania współpracy między

narodowej i rozpalała nową wojnę w celu zdobycia hegemonii światowej, która koła rządzące USA zaczęły prowadzić wkrótce po zakończeniu drugiej wojny światowej.

okleznanych szaleńców politycznych spośród kół rządzących USA, którzy w dążeniu do panowania nad światem z szaleńczą szybkością spychają naród amerykański w otchłań nowej, trzeciej wojny światowej.

rozbił Niemcy hitlerowskie i z niezwykle ciężkiej walki wyzodził jeszcze silniejszy niż był przed 1941 r.

Dzisiaj nasi najbardziej zaciekli wrogowie zmuszeni są przyznać ten niezaprzeczalny, historyczny fakt. Nawet taki zawzięty reakcjonista, jak amerykański senator Taft, muszony był niedawno stwierdzić, że pielegnowane przez amerykańskich agresorów plany wojny z Rosją na kontynencie europejskim przy pomocy sił lądowych — są skazane na flakos, że jest to „inwazja tego rodzaju, która jak się o tym przekonał Napoleon I Hitler, okazała się niemożliwa”. („Prawda” z 8 stycznia 1951 r.).

W swych przemówieniach na temat polityki zagranicznej W. I. Lenin podkreślał zawsze niezmiennie dążenia Rosji Radzieckiej do pokoju.

Lenin o interwencji amerykańskiej przeciwko Republice Radzieckiej w latach 1918 — 1920

Ingerencja imperialistów amerykańskich w sprawę rosyjską, ich dążenie do zdławienia rewolucji rosyjskiej aby całkowicie ujarzmić Rosję i bez przeszkód rabować jej bogactwa naturalne, rozpoczęła się jeszcze przed październikiem 1917 roku.

Po rewolucji lutowej imperialiści amerykańscy wszelkimi sposobami popierali kontrrewolucyjną koalicję Kiereńskiego-Miliukowa, zapożyczając ją w miliardowe sumy, aby zdławić rewolucję rosyjską i ujarzmić Rosję, którą imperialiści amerykańscy zaczęli już traktować jako swą „kolonię”.

Zwycięstwo Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, kierowanej i inspirowanej przez Partię Lenina-Stalina, uratowało samodzielną i niezawisłą naszą Ojczyznę, uratowało ją przed bezczelnymi zakusami imperialistów amerykańskich. Nie jest przeto przypadkiem, że zwycięstwo Rewolucji Październikowej przyjęło w świecie nienawiścią w obozie miliardów amerykańskich, którzy od początku stali się zaciekłymi wrogami Rosji Radzieckiej...

W pierwszym dekreście Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — w dekreście o pokoju — władza radziecka otwarcie zaproponowała sprawiedliwy pokój, pokój z całkowitym zachowaniem równości praw wszystkich narodów, zaproponowała taki pokój wszystkim walczącym krajom, wskazując ludom drogę do położenia kresu imperialistycznej rzezi. Imperialiści amerykańscy, angielscy i francuscy, zainteresowani w kontynuowaniu krwawej rzezi, odrzucili propozycję młodej republiki radzieckiej.

„Właśnie burżuazja angielska i amerykańska nie przyjęła naszej propozycji,

właśnie ona odmówiła nawet rozmów z nami w sprawie powszechnego pokoju! Właśnie ona zachowała się zdradziecko w stosunku do interesów wszystkich narodów, właśnie ona przewlekła imperialistyczną rzeź” — wskazywał Lenin w swym słynnym „liście do robotników amerykańskich” w sierpniu 1918 r.

„Dekret o pokoju, potężny apel władzy rewolucyjnej robotników i chłopów o sprawiedliwy pokój wywołał szczególną nienawiść imperialistów amerykańskich, dla których zakończenie wojny było niekorzystne, gdyż ciągnęły szalone zyski z zamówień wojennych.”

Koła rządzące USA już w roku 1917 były inicjatorami głodowej blokady Rosji Radzieckiej. Prasa amerykańska przy tym z cyniczną szczerością donosiła wówczas, iż rząd amerykański zabronił wysyłania żywności do Rosji dopóty, dopóki „Bolszewicy pozostaną u władzy i będą realizować swój program zawarcia pokoju” (*Foreign relations, 1918, Russia, v. 1 p. 266*).

W latach 1918—1920 imperialiści amerykańscy dążyli do zniszczenia państwa radzieckiego. Wkrótce po Wielkiej Rewolucji Październikowej dyplomaci amerykańscy zaczęli organizować kontrrewolucyjne spiski przeciwko władzy radzieckiej, na terytorium Rosji Radzieckiej wysłano żołnierzy amerykańskich w celu bezpośredniej interwencji. Pod fałszywą flagą „zamorskiej demokracji” imperialiści amerykańscy i wybrane przez nich wojska amerykańskie popierały najgorszych katów narodu rosyjskiego, zajadłych kontrrewolucjonistów i monarchistów — Kołczaka, Milera, Denikina i innych białogwardystów.

Grabieżcza rola imperializmu amerykańskiego

Haniebna i nikczemną rolę odegrały wojska interwentów amerykańskich na północy, gdzie wraz z białogwardziami w bestialski sposób wymordowały i zamęczyły wiele dziesiątków tysięcy Rosjan, a pod pretekstem „walki z bolszewizmem” grabowały i wywiozły olbrzymie ilości niezwykle cennych surowców.

Ręce imperialistów amerykańskich zbroczona są krwią Rosjan. Naród radziecki nigdy nie zapomni krwawych zbrodni, katowskich „czyarów bohaterów”, których dopuścili się na naszej ziemi interwenci amerykańscy!

W latach obecnej interwencji zbrojnej i wojny domowej naród radziecki odważnie i bohatercko przeciwstawił się zbrodnicemu, grabieżczemu najazdowi interwentów amerykańskich, angielskich i innych oraz ich najemników — białogwardystów.

Dla scharakteryzowania grabieżczych planów i zamierzeń imperializmu amerykańskiego należy podkreślić, że tzw. „Herold pokoju” i „Demokrata” — prezydent Wilson przybył na paryską konferencję pokojową w styczniu 1919 r. z programem unicestwienia Republiki Radzieckiej i zupełnego rozczłonkowania Rosji. Miano przy tym na uwadze, że „mandat” na administrowanie okręgów Kaukazu, oderwanych od Rosji, wi-

nien być wydany Stanom Zjednoczonym.

Lenin dowiódł w licznych swych wystąpieniach, że „wyidealizowana, demokratyczna republika Wilsona okazała się w istocie rzeczy formą najbardziej wściekłego imperializmu, najbardziej bezwstydniego ucisku i dławienia słabych i małych narodów”. (*Dziela t. XXVIII str. 169*).

Lenin napiewnował imperializm amerykański jako kata i dusiciela wolności Rosji, jako żandarma Europy Zachodniej.

Lenin wykazał, że amerykański imperializm ukrywający się pod maską „demokracji” pod żadnym względem nie jest lepszy od bestialskiego imperializmu niemieckiego i że imperializm amerykański zmierza do takiegoż haniebnego kresu, jaki spotkał imperializm niemiecki.

Lenin wskazał na to, że imperializm niemiecki w 1918 r. sam się pogrzebał, gdy wystąpił w charakterze dusiciela rewolucyjnych robotników i chłopów Rosji i Ukrainy, — zdyscyplinowana armia niemiecka uległa rozkładowi.

„... Tym bardziej — zapowiadał Lenin — imperializm angielski i amerykański same się pogrzebią, gdy podejmą taką awanturę, która doprowadzi je do politycznego flakos, gdy skąży swe wojska na rolę dusicieli i żandarmów całej Europy”. (*Dziela t. XXVII str. 141*).

Jakże surowym ostrzeżeniem brzmiały te słowa Lenina dla nie-

okleznanych szaleńców politycznych spośród kół rządzących USA, którzy w dążeniu do panowania nad światem z szaleńczą szybkością spychają naród amerykański w otchłań nowej, trzeciej wojny światowej.

Sprawa wyzwolenia ludu pracującego z niewoli kapitalistycznej jest niezwycięzona

Jak w swoim czasie interwencja amerykańska poniosła klęskę w Rosji Radzieckiej, tak poniesie ona klęskę w Korei. Nie ulega wątpliwości, że wszystkie obłudne plany imperialistów amerykańskich zdobycia hegemonii światowej zakończą się całkowitym bankructwem.

Silom wojny i reakcji imperialistycznej przeciwstawiają się potężne, stale wzrastające siły pokoju, demokracji i socjalizmu, na których czele kroczy wielki Związek Radziecki, niezruszona ostoja pokoju i przyjaźni między narodami.

Lenin uczy, że zgodnie z prawami historii, które potwierdza żywe doświadczenie historyczne nasza wielka sprawa — sprawa wyzwolenia ludu pracy z niewoli kapitalistycznej — jest niezwycięzona.

Nieśmiertelne dzieła W. I. Lenina napawają wielką wiarą w niezwyciężoność sprawy komunizmu.

Wielka ideologia leninowska, ideologia równoprawienia i przyjaźni między narodami, walki o twardy pokój na całym świecie — odnosi i będzie odnosi nowe, wspaniałe zwycięstwa (oklaski).

Towarzysze!

Obchodzimy 27 rocznicę zgonu W. I. Lenina w chwili, gdy zakończyła się właśnie pierwsza połowa XX wieku. Połowa wieku, która upłynęła, przyniosła największy triumf idei marksizmu-leninizmu. Pod sztandarem tych idei naród radziecki, kierowany przez genialnego kontynuatora dzieła Lenina — Towarzysza Stalina, zbudował socjalizm i buduje pomysłnie społeczeństwo komunistyczne. Pod sztandarem idei leninizmu odbywał się i odbywa rozwój światowego robotniczego narodowo-wyzwoleńczego ruchu, to-

PLENUM Zarz. Gł. TPPR

WARSZAWA (PAP). Ostatnio odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej pod przewodnictwem prezesa towarzystwa — Edwarda Orłaba. W zebraniu wzięli udział wiceprezisi Stefan Matuszewski i Aleksander Juszkiewicz oraz członkowie Zarządu Głównego. Na posiedzenie przybyli również przewodniczący rady naczelnej TPPR — Władysław Kowalski.

Nacelnym zadaniem TPPR w roku 1951 będzie rozszerzenie i pogłębienie pracy towarzyszy na wsi wśród młodzieży i kobiet, a szczególnie gospodyń domowych.

Komentarz dnia

W świetle prawdy

Zachodni amatorzy tajnej dyplomacji znowu doznali ciężkiego ciosu. Rząd radziecki ogłosił tekst swych odpowiedzi na noty rządów Francji i W. Brytanii w sprawie remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Rząd radziecki opublikował również teksty noty rządu francuskiego i brytyjskiego, którymi oba rządy zachodnio-europejskie usiłowały wykreślić się od odpowiedzialności za ciężkie pogwałcenie układów sojuszniczych zawartych ze Związkiem Radzieckim.

Przez ogłoszenie całej dokumentacji w tej sprawie rząd radziecki postawił w świetle dnia najważniejszy dla Europy i pokoju problem uzbrojenia Niemiec Zachodnich, który to problem politycy zachodnio-europejscy usiłują rozstrzygnąć szepcąc za zamkniętymi drzwiami na tajnych konferencjach z Achesonami, Adenauerami, Speldami i Heusingerami. Dzięki jawnej dyplomacji radzieckiej, dzięki ogłoszeniu tych dokumentów, opinia publiczna świata ma możliwość przekonania się, jakiego rodzaju argumentów używają politycy zachodnio-europejscy próbując usprawiedliwić swe postępowanie jawnie wymierzone w bezpieczeństwo i pokój świata i gwałcące własne zobowiązania.

Każdy, choćby najmniej w polityce zaangażowany człowiek, może bez trudności ocenić co warti są np. zapewnienia rządu francuskiego, iż „rząd francuski jest zdecydowany przeciwstawić się jakemukolwiek wyzyskaniu Niemiec Zachodnich jako bazy agresji”, gdy wiadomo jest, że rząd francuski oddał swe wielkie porty, La Pallice i Bordeaux, na bazy przeładunkowe dla broni i sprzętu wojennego, przeznaczonych właśnie dla Niemiec Zachodnich!

Od „argumentów” podobnej wartości i podobnej prawdziwości roi się zarówno w nocie francuskiej jak i w nocie brytyjskiej.

Po „chemicznym wypraniu” not francuskiej i brytyjskiej z fałszów, przekreśleń i kłamstw, pozostają nagie fakty, które nota radziecka wylicza skrupulatnie. Fakty te stwierdzają, że rządy Francji i W. Brytanii pogwałciły zawarte ze Związkiem Radzieckim układy sojusznicze, w których zobowiązały się nie wchodzić w sojusze wrogie Związkowi Radzieckiemu. Fakty stwierdzają, że rządy Francji i Anglii wbrew swym zobowiązaniom przystąpiły do agresywnego paktu atlantyckiego wymierzonego w Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, że rządy Francji i Anglii do tej wojennej, agresywnej koalicji wciągają Niemcy Zachodnie, w których specjalnie dla tego celu wkrzeszają armię pod dowództwem generałów i oficerów hitlerowskich.

Zalobna próba wstydlwego osłonięcia agresywnych, wrogich Związkowi Radzieckiemu i pokojowi planów mocarstw zachodnich, zakończyła się kompromitacją na skalę światową.

Wymowa faktów jest nie do obalenia. I nie potrafia jej zakłamać niezdarne wykrety dyplomatycznych not rządów Francji i Anglii, które nie tylko wykonują posłuszenie wojenne plany oszalałych imperialistów amerykańskich, ale próbują również przejąć cyniczne metody obłudny i zakłamania amerykańskiej reakcji.

J. W.

Rząd ZSRR demaskuje fałsz agresorów brytyjskich

Nota radziecka do Wielkiej Brytanii w sprawie odradzania militarizmu niemieckiego

(Dokończenie ze str. 1)

Do podobnych zmyślnych wybiegów uciekali się, jak wiadomo, faszystowscy wodzireje w Niemczech, Japonii i we Włoszech, którzy uważali za konieczne przed rozpoczęciem agresywnej wojny urobić w odpowiedni sposób opinię publiczną.

Rząd radziecki zwracał już poprzednio uwagę na fakt, że sojusze atlantycki stanowi zamknięte ugrupowanie państw, do którego w myśl zmyślnych zamierzeń W. Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji spośród wielkich mocarstw, które wchodziły w skład koalicji antyhitlerowskiej, nie należy tylko Związek Radziecki i że ugrupowanie to ma jawnie agresywny charakter. Polityka prowadzona w chwili obecnej przez uczestników paktu atlantyckiego w stosunku do Niemiec Zachodnich stanowi nowe potwierdzenie agresywnej polityki organizatorów tego paktu rządów W. Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji.

Wszystkie fakty dowodzą niezbicie, że rząd W. Brytanii tak samo, jak rządy Stanów Zjednoczonych i Francji prowadzi w chwili obecnej odbudowę w Niemczech Zachodnich regularnej armii niemieckiej i organizują sojusze wojenne państw atlantyckich wraz z Niemcami przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej. Bezprawy charakter jakiegokolwiek postępcy sojuszu wojennego z Niemcami, z którymi W. Brytanii, Stany Zjednoczone, Francja i Związek Radziecki nie zdażyły nawet zawrzeć traktatu pokojowego, kładącego tegalnie kres sterołowi wojny — jest oczywisty dla całego świata.

Sojusze wojenne z Niemcami usiłuje się zamaskować fałszywymi frazesami o „obronie” Europy zachodniej. Jednakże bezpodstawność tego rodzaju

twierdzeń jest oczywista, ponieważ w stosunku do W. Brytanii i Francji tak samo, jak w stosunku do innych krajów Europy zachodniej i do Stanów Zjednoczonych, jak również w stosunku do Niemiec nie istnieje żadna groźba wojny ze strony ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Zupełnie niepoważne są również próby rządu Wielkiej Brytanii przedstawiania działalności milionów ludzi na całym świecie, występujących w obronie pokoju między narodami, jako jakiejś działalności dywersyjnej przeciwko innym krajom. W rzeczywistości działalność ta wderamnia plany tych, którzy przygotowują nową wojnę.

3 Należy również przypomnieć, że właśnie rząd radziecki niejednokrotnie wysuwał w Organizacji Narodów Zjednoczonych propozycje w sprawie redukcji sił zbrojnych i zbrojeń oraz ustanowienia odpowiedniej kontroli międzynarodowej.

Powszechnie jednak wiadomo, że przedstawiciele rządu Wielkiej Brytanii w Organizacji Narodów Zjednoczonych wraz z innymi uczestnikami ugrupowania północno-atlantyckiego niezmiennie występują przeciwko propozycjom radzieckim w sprawie redukcji zbrojeń, zawarcia paktu pokoju między 5 wielkimi mocarstwami, potencjalnie podżegaczy wojennych, prowadzących propagandę na rzecz nowej wojny oraz w sprawie zakazu broni atomowej.

4 Rząd Wielkiej Brytanii w nocie swej oświadcza, że występuje przeciwko wykorzystaniu Niemiec Zachodnich dla celów agresji i że kroki, podejmowane w Niemczech Zachodnich w celu utworzenia niemieckich sił zbrojnych, rzekomo nie prowadzą do odrodzenia

militarizmu niemieckiego. Jednakże fakty dowodzą całkowitej bezpodstawności tego rodzaju oświadczeń i ujawniają fałsz zawartych w nocie rządu Wielkiej Brytanii zapewnień, iż jest on „zdecydowany” nie dopuścić do wykorzystania Niemiec jako bazy agresji.

Wskreszenie regularnej armii niemieckiej z generałami hitlerowskimi na czele i odbudowa niemieckiego przemysłu wojennego prowadzą do odrodzenia militarizmu niemieckiego i do nowych z jego strony prób agresji przeciwko milijonowym pokójnym narodom. Rząd Wielkiej Brytanii, podejmując wspólnie z rządem USA i Francji wymienione wyżej kroki w celu odrodzenia militarizmu niemieckiego, narusza tym samym układ anglo-radziecki, który głosi m. in.: „Wysokie układające się strony oświadczają, iż pragną połączyć się z innymi jednakowo myślącymi państwami w przyjęciu propozycji, dotyczących wspólnych działań w okresie powojennym w celu utrzymania pokoju i przeciwstawienia się agresji.”

Zamiast tego, by wykonywać swe zobowiązania, wypływające z anglo-radzieckiego układu rząd Wielkiej Brytanii przystępuje do sojuszu wojennego z Niemcami Zachodnimi, na których czele stoi rząd łaknącego odwetu Adenauera, podważa podstawy i znaczenie zawarte w roku 1942 układu anglo-radzieckiego.

W tym stanie rzeczy rząd radziecki ponownie zwraca uwagę rządowi Wielkiej Brytanii na konieczność przestrzegania przezeń układu anglo-radzieckiego z 26 maja 1942 roku oraz na to, że odpowiedzialność za sytuację, wytworzoną w wyniku pogwałcenia przez rząd Wielkiej Brytanii tego układu, spada całkowicie na rząd Wielkiej Brytanii.

Chłopi - spółdzielcy zamieszkają w nowych domach

Tempo pracy Spółdzielni Produkcyjnej w gromadzie Wola Zadąbrowska, pow. tureckiego z każdym dniem się wzmacnia. Chłopi tejże spółdzielni w kolektywnej pracy osiągają dobre wyniki. Na konto osiągnięć należy przypisać budowę nowych domów mieszkalnych oraz remont óbór i innych obiektów gospodarskich, które to roboty zostaną wkrótce ukończone. (set)

Doskonałą się kadry handlu uspołecznionego

W Kaliszu utworzono stały Ośrodek Szkoleniowy, w którym kształcą się sprzedawcy placówek spółdzielczych z całego województwa poznańskiego.

W ubiegłym miesiącu został zakończony kurs, który ukończyło 35 osób w tym 28 z powiatów: Koło, Konin, Kępno, Turek, Czarnków, Września, Gościń, Rawicz i Piła. Zorganizowano również zespoły samokształceniowe, dzięki którym wszyscy słuchacze mogli uzupełnić swoje braki w nauce. Za bardzo dobre wyniki nagrody otrzymali: Zygmunt Pawełka, Henryka Zener, Wiesława Banaszak, Józef Chojnacki, Waleria Woźniak, Stanisław Stencel, wszyscy z Kalisza i Maria Pęczkowska z Wrześni.

W Kaliszu ponadto odbyło się pięć kursów-konferencji dla kierowników sklepów. Należy stwierdzić, że plan szkolenia spółdzielców - gospodarzy w roku 1950 został wykonany z nadwyżką, gdyż zamiast zaplanowanych 25% ogółu pracowników przeszkolono około 35%.

Masowe szkolenie kadr otworzy drogę pracownikom PSS-u do awansu społecznego. Uświadomiona rzesza pracowników zatrudniona w handlu uspołecznionym przyczyni się do szybkiej budowy podstaw socjalizmu w naszym kraju. (gem)

Szkoła przyszłych racjonalizatorów i przodowników

W końcu ub. tygodnia w sali posiedzeń Pow. Rady Narodowej w Ostrowie obradowano nad zagadnieniem szkolnictwa dla pracujących. KMIKPZPR reprezentował ob. Kiejnich a wojewódzki Wydział Oświaty wizytator Hoffmann.

Kierownik szkoły ob. Seweryna Szyszka zorientował zebranych ze szkolnictwa dla pracujących winno być organizowane przy większych zakładach pracy, przygotowywać kadry, doskonalić je w zakresie wiedzy ogólnej, zawodowej i ideologicznej. Szkoły te skupiać powinny robotników przemysłowych i rolnych. Przygotować one kadry, które będą mogły podjąć walkę klasową, wychowują racjonalizatorów i przodowników pracy.

Konferencja wykazała, że problemem tym bardzo słabo interesuje się powiat, na konferencji bardzo słabo reprezentowany.

Nie przybyli przedstawiciele Warsztatów Mechanicznych ze Skalmierzyc Nowych oraz Państw. Gospodarstw Rolnych. W innych powiatach oświata dla pracujących objęto 150 do 200 osób. W powiecie ostrowskim na kursy takie uczęszcza tylko 65 słuchaczy. Winę ponosi tu nie tylko Pow. Wydział Oświaty, ale również organizacja społeczna jak Liga Kobiet, ZSCh oraz ZMP.

Międzyzakładowa szkoła podstawowa dla pracujących przy ul. Wolności 10 posiada duży odsetek słuchaczy nie pracujących zawodowo, a zakłady pracy szkoły tej nie zasilają i prawie wcale się nią nie interesują a nawet utrudniają pracującym uczęszczanie do niej. Przy szkole istnieje kurs dla analfabetów z kolejniactwa. Kursem tym ani władze kolejowe ani też ZZK dotąd nie zainteresowały się.

W Zaniemyślu czytają wszyscy

Dzięki dobrej organizacji i usilnym staraniom PRN, a szczególnie sekretarza Rady ob. Hieronima Grześkowiaka, akcją walki z analfabetyzmem zakończono w Zaniemyślu pow. Środa na długo przed terminem. Wszyscy dotychczasowi analfabeci po zakończeniu nauki na kursach początkowych zapisali się do kółek samokształceniowych dobrego czytania.

Kółka te zorganizowane na terenie Gminy Zaniemyśl przez Związek Samopomocy Chłopskiej założono w gromadzie Mądre i w osadzie Zaniemyśl z liczbą przeszło 50 członków.

EMIL KOWALCZUK korespondent „Głosu”

W środy od 16 - 19

Doceniając w pełni znaczenie uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie należytego załatwiania skarg i zażaleń ludzi pracy Prezydium PRN w Jarocinie kontynuując walkę z biurokracizmem, marnostrawstwem i szkodnictwem gospodarczym postanowiło poza normalnymi godzinami urzędowymi przyjmować dodatkowo interesantów w każdą środę od godziny 16-19 w gmachu Prezydium PRN w Jarocinie przy ul. Józefa Stalina 10, pokój nr 8.

O ile dany dzień będzie wolny od pracy, przyjmowanie interesantów odbywać się będzie w następnym dniu powszednim w godzinach wyznaczonych. (SS)

Otrzymali książeczki oszczędnościowe i premie pieniężne

Istniejące od 2 lat współzawodnictwo pracy wśród robotników Odcinka Drogowego PKP w Kaliszu rozwinęło się pomyślnie.

Odcinek Drogowy w Kaliszu posiada trzy zespoły współzawodniczące na szlaku od Opatówka do Skalmierzyc. W pierwszym zespole od szeregu miesięcy wyróżnia się robotnik ob. Józef Kałuża, który w nagrodę za sumienną pracę otrzymał tytuł przodownika pracy. W ciągu 1949 roku bez przerwy wykonywał miesięczną normę w granicach od 110 do 116%. W ubiegłym roku ob. J. Kałuża osiągnął 132% normy.

Drugi zespół może się poszczycić dwoma przodownikami pracy, którymi są: Franciszek Procela i Teodor Stodolny. Norma tych przodowników dochodziła od 115 do 123% w roku 1949, a obecnie każdy wykonuje po 125% normy.

W zespole trzecim wyróżnia się robotnik Bolesław Juszczyk, który w ubiegłym roku osiągnął od 117 do 126% normy.

Nie można pominąć faktu, że wszyscy przodownicy kolejowi naszego miasta są zaopatrzeni w książeczki oszczędnościowe PKO, które im przyznano przez Komitet Okręgowy Współzawodnictwa Pracy w Łodzi. Niezależnie od tego z końcem ub. roku pracownicy otrzymali nagrody pieniężne. Ob. ob. Procela, Stodolny i Kałuża zostali awansowani i otrzymali wyższe grupy uposażeniowe. Ob. Stodolny otrzymał piękne i sienne mieszkanie. (set)

LESZNO

Dział o godz. 15 w dużej świetlicy ZZK przy rampie kolejowej w Lesznie organizuje Towarzystwo Wiedzy Powszechnej dla kolejarzy wężla leszczyńskiego ciekawy odczyt pt. „Związek Radziecki ostoja pokoju”. (R)

Pracownicy poszukiwani

Wykwalifikowane sily techniczne do Działu Inwestycyjnego z ukończoną średnią szkołą techniczną - wynagrodzenie wg siatki inwestycyjnej przyjmie zaraz Okręgowy Zarząd PGR Poznań, Fredry 12 pokój 12. K153

Techników budowlanych, technika na instalacje i c. o., technika elektryka z dłuższą praktyką, ziemiełników i pracowników nielwykwalifikowanych przyjmie Poznański Zespół Budownictwa Przemysłowego Drobnej Wytwarzalności w Poznaniu, ul. Rokossowskiego 101. K156

Maszynistka znająca prace biurowe, księgową (y), pomoc księgową, referent(ka) gospodarczy i zaopatrzenia, referent(ka) sprawozdawczy i potrzebny zaraz do fabryki państw-spółdz. w woj. poznańskim. Placę wg umowy zbiorowej prac. przemysłu włókienn. plus premie. Mieszkanie na miejscu. Samotni mają pierwszeństwo. Oferty z wnioskiem oraz szczegółowym życiorysem składać do Głosu Wlkp. dla K157.

Inżynierów i techników budowlanych oraz mistrza zdunskiego poszukuje Przedsiębiorstwo Budowlane w Poznaniu. Oferty składać do Głosu Wielkop. dla K130.

Główny księgowy ze znajomością jednolitego planu kont potrzebny zaraz. Wynagrodzenie wg umowy zbiorowej pracowników budowlanych. Zgłoszenia przyjmują: Poznańskie Zakłady Papy, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Czerwonak koło Poznania, Telefon nr 42-53. K155

DRUT
pocynkowany φ 2,2 mm zamienić na 2,8 do 3 mm. Poznań, telefon 8947. 1073g

Wolne posady
Pomocnik ogrodnicy potrzebny Ogrodnictwo St. Tomiak, Poznań, al. Pułaskiego 3. 1029g

Księgowy-bilansista
rutynowany, za wysokim wynagrodzeniem potrzebny zaraz. - Oferty Głos Wlkp. dla 1066g.

Nauka
Trzymiesięczne nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości. Łódź - skrytka 163. K6

W I klasie 64 L. K. padły wygrane:
30.000 zł na nr 50261
10.000 „ na nr 58625
5.000 „ na nr 45524
w kolekturze M.H.D.
Art. Spoż. w Poznaniu
Losy dla stałych graczy i nowonabywców w sprzedaży, losy rezerwujemy dla stałych K164 graczy do dnia 9 II. 1951 r.

OGŁOSZENIA DROBNE
Sprzedaje
Przyczepka, 3 tony, bardzo dobra, 5000,-, Poznań, telefon 93-28. 1006g
Willa trzymieszkańcowa, ogród owocowy 1250 m², Luboń przy Poznaniu, 50.000, dom trzy-pokojowy, ogród, 34.000, wódr parcel. Nowak, Poznań, Wyspiańskiego 16. 1016g

STOŁÓWKA T.P.D.
w Lesznie przy ul. Tamą Kolejową nr 1
sprzedaje ziemniaki jadalne
po cenach hurtowych. K162

Hugo Zathej
prof. Wyższ. Szkoły Muzycznej, artysta Opery, odznaczony krzyżem oficerskim Polonia Restituta
Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w czwartek, 25 bm., o godz. 8.30 w kościele parafialnym na Jeźcach. Pogrzeb tegoż dnia o godz. 11 z kaplicy na cmentarzu jeżyckim. 1055g Przyjaciele

Kupna
Maszyny stolarskie, obrabiarki do żelaza, pompy, odśrodkowe silniki elektryczne, kompresory, zakupi Jaskiewicz - Kaczmarek, Kraków, Podgórska 10. K124

Antoni Łączka
mistrz krawiecki
Pogrzeb odbędzie się w piątek, 26 bm., o godz. 10.45 z kaplicy cmentarza na Junikowie.
W ciężkim smutku pogrążona rodzina 1084g

Jan Łuczak
przemysłowiec
zmarł dnia 21 stycznia 1951 r., po krótkich i ciężkich cierpieniach, najstarszy syn, najukochańszy tatuś, brat, dziadek i teść.
Msza św. za duszę Zmarłego zostanie odprawiona w czwartek, 25 bm., o godz. 8.30 w kościele św. Marcina przy ul. św. Marcina. Pogrzeb odbędzie się tego samego dnia o godz. 10.30 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.
W smutku pogrążeni żona, dzieci, wnuki i rodzina 1041g

CO GDZIE I KIEDY W POZNANIU

TEATR
WIELKI - dziś o godz. 18.30 „Borys Godunow” M. Muszorskiego. Jutro o godz. 19 „Madame Butterfly” G. Pucciniego.
POLSKI - dziś i jutro o godz. 19 - „Hamlet” W. Szekspira.
NOWY - dziś i codziennie o godz. 19 - „Szezyll Zautek” Bernarda Shawa.
KOMEDIA MUZYCZNA - dziś i codziennie o godz. 20 - „Igraszki trafu i miłości” - Mariwau.
MŁODEGO WIDZA - dziś teatr nieczynny. Jutro o godz. 16 „Królowa śniegu” (przedstawienie zamknięte).

KINA
Apollo - godz. 16, 18, 20 - „Kobieta wyrusza w drogę”
Bałtyk - godz. 16, 18, 20 - „Swinarka i pastuch”
Muza - godz. 16, 18, 20 - „Mongolia w ogniu”
Rialto - godz. 16, 18, 20 - „Bitwa stalingradzka” - część II.
Warta - godz. 11, 12 najnowszy program aktualności nr 4; o 14, 18 „Arinka”; o 18 i 20 „Bitwa o szczyt”
Flast - godz. 17, 19 - „Miasto młodzieży”.

ROZNE
Wystawa CBWA al. Marcinkowskiego 28: „Sztuka przedhistoryczna w pierwszych formacjach rozwoju społecznego” - czynna od godz. 10-18
Muzeum Narodowe (al. Marcinkowskiego) - dziś czynne od godz. 12-19.
Muzeu Archeologiczne (ul. Mielżyńskiego) - dziś czynne od godz. 13-19.
Muzeum Przyrodnicze (ul. Zwierzyniecka) - dziś czynne od godz. 8-15
Palmiarnia (Park Wilsona) - czynna od godz. 9-16
Zwierzyniec (ul. Zwierzyniecka) - czynny od godz. 8-16
Fotoplastikon (ul. św. Marcina 53) - czynny od godz. 10-22 - „Francja północna”.

SLUCHAMY RADIA

Środa, dnia 24 stycznia 1951
PROGRAM II (Fala Poznania 249 m) (Zastrzeżenie zmiany w programie)

5.15 Wiadomości poranne;
5.20 Koncert dla świata pracy;
6.00 Wiadomości poranne;
6.05 Gimnastyka; 6.15 Koncert; 6.50 Ludzie wsi; 7.00 Dziennik; 7.20 Wszelchnia Radiowa; 7.40 Muzyka rozrywkowa; 8.00 Wiadomości poranne; 8.05 Aktualności Poznania i program na dzień bieżący; 13.30 Koncert dla klas V-VII; 14.10 Wszelchnia Radiowa; 14.30 Audycja szkolna klas V-VII; 15.00 Koncert; 15.30 Audycja dla dzieci; 16.20 Audycja literacka; 16.30 Muzyka i aktualności; 17.00 Wiadomości popołudniowe; 17.15 Muzyka ludowa; 17.40 Lekcja języka rosyjskiego; 18.00 Z zagadnień sportu wielkonożnego; 18.10 „Haydn jako symfonista” - audycja słowno-muzyczna w opracowaniu Ryszarda Urbana; 18.40 Pcznański dziennik Wieczorny; 19.00 Wszelchnia Radiowa; 19.20 Koncert rozrywkowy; 20.00 Dziennik; 20.45 „Narada” - słuchawka; 21.30 Muzyka i aktualności; 22.00 „Ojciec Geriot” - odcinek powieści Balzaka; 22.20 Koncert; 23.00 Ostatnie wiadomości; 23.10 Koncert.

Hugo Zathej
prof. Państw. Wyższej Szkoły Muzycznej artysta Opery Poznańskiej odznaczony
oficerskim krzyżem Polonia Restituta
zmarł dnia 21 I 1951 r.
W Zmarłym tracimy świetnego pedagoga i drogiego nam kolegę.
Rektor, Rada Pedagogiczna i Studencki PWSM w Poznaniu
Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu Jeżyckim dnia 25 bm. o godz. 11. K159

Dnia 22 stycznia 1951 r. zmarł nagle mój najdroższy i nigdy niezapomniany mąż, nasz ukochany ojciec, brat i szwagier, śp.
Michał Joachimiak
Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 25 bm., o godz. 11.20 z kaplicy cmentarza na Jeźcach.
W nieutulonym smutku pogrążeni żona, córki, zięć i rodzina 1083g

REDAGUJE ZESPÓŁ Redakcja: Poznań, ul. Grunwaldzka 19, narożnik ul. Marcełińskiej. WYDAWCA: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, Delegatura w Poznaniu, ul. Grunwaldzka 19 TELEFONY centrala 82-70 redaktor naczelny 89-31, zastępca naczelnego redaktora 73-38, sekretariat redakcji 77-80, dział terenowy 77-88, dział listów 78-57, dział ekonomiczny 75-42, dział depesz 78-14 nocny (po godz. 22.00) 84-72. Delegatura „Czytelnika” 82-70 i 84-75 Redaktor naczelny przyjmuje w godz. od 12-13

PRENUMERATE na „Głos Wielkopolski” przyjmują PPK „Ruch”. Cena prenumeraty złonowej: miesięczna 4,05 zł, kwartalna 12,15 zł, półroczna 24,30 zł. Telefon prenumeraty 62-25. Telefon komisu 73-65 Nr konta V-87-14.

BIURO OGŁOSZEN: Poznań, ul. Gen Świerczewskiego 3. Telefon 62-31 Konto PKO Poznań nr V-6777/10. Biuro czynne od godz. 7-15.30 w soboty do 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Chcemy pracować wydawnie!

Pracownicy tartaków lubuskich domagają się nowych norm

Rady Zakładowe oraz Koła Zw. Zawodowego Prac. Leśnych i Przemysłu Drzewnego przy tartakach państwowych należących do Rejonu Przemysłu Drzewnego, mającego swoją siedzibę w Gorzowie, zwołują zebrania oraz narady załóg tartacznych, na których omawia się osiągnięcia produkcyjne w ub. roku jak również zagadnienia 6-letniego Planu Gospodarczego.

Na poszczególnych naradach zapadają uchwały domagające się ustalenia nowych norm.

Pierwsze zebranie odbyło się na terenie tartaku Przemysłu Leśnego nr 2 w Gorzowie w obecności przedstawiciela Zarządu Okręgowego Zw. Zawodowego Prac. Leśnych i Przemysłu Drzewnego ob. Cadoniego, który w referacie swym m. in. stwierdził, że w II roku planu 6-letniego należy dołożyć wszelkich starań, by szybko i sprawniej a przede wszystkim przed terminem wykonać plan produkcji w bież. roku. Pracownik tartaku ob. Kurzepa stwierdził, po omówieniu usprawnień dokonanych w tartaku, że w tej chwili realna stała się sprawa podniesienia dotychczasowych nieżyłociowych norm. Tego samego zdania byli pracownicy ob. Wolski, Wantor, Czarnog, Borowski i Manorek. Wszyscy zgodnie stwierdzają potrzebę zastosowania nowych norm, które spowodują zwiększenie zarobków dla całej załogi a szczególnie dla wyróżniających się i chętnych pracowników. Wszyscy obecni na zebraniu podjęli odpowiednią uchwałę i wezwali jednocześnie załogi innych tartaków do podjęcia u siebie rewizji dotychczasowych norm.

Na zebraniu załogi tartaku w Trzebiczu w pow. Strzele Krajeńskie referat nt. norm w przemyśle drzewnym wygłosiła prac. tartaku ob. Irena Płazińska, która w swym wyczerpującym przemówieniu m. in. jasno i wyraźnie podkreśliła szkody, jakie przynoszą masom pracującym w tartakach dotychczasowe przestarzałe normy. Uniemożliwiają one uzyskanie wysokich zarobków, jak również nie przynoszą właściwych korzyści gospodarce państwowej. Ob. Zygmunt Kodyni wyjaśnił, że rewizja norm w tartakach polega przede wszystkim na zrewidowaniu stosunku do pracy i narzędzi. Zmniejszenie czasu produkcji to podniesienie stopy życiowej pracowników tartaku. Ob. Poźniak zabierając głos w dyskusji stwierdził, że rewizja norm jest sprawą słuszną i dlatego wszyscy robotnicy powinni dokładnie sprawą tą się zainteresować i solidarnie podjąć uchwały. Stanowisko to poparli robotnicy Szczepański, Bodnar, Żuczkowski, Miszewski i inni. Po wyczerpaniu ciekawej dyskusji przyjęto uchwałę, którą podpisałi wszyscy bez wyjątku pracownicy.

Polscy odpowiadając na wezwanie rzucone przez załogę tartaku nr 2 w Gorzowie, biorąc pod uwagę doświadczenia z lat ubiegłych oraz stały wzrost usprawnień w swym tartaku, w ramach dokonanej wspólnymi siłami jego rozbudowy zrewidowała swoje przestarzałe i nieżyłociowe normy i ustala ogólną ramową normę na 1 m sześć. przetartego surowca i 1 m sześć. wyeksponowania i tarcicy w wysokości 12,75 roboty-godzin.

Jednocześnie załoga tartaku zobowiązała kierownictwo tartaku do rozpracowania nowej normy na poszczególne działy pracy w terminie do 25 bm. z tym, by można już w II. rozpocząć w tartaku pracę według nowych norm.

Podobna uchwała zapadła na zebraniu załogi w tartaku w Santoku w pow. gorzowskim, gdzie zagadnienie nowych norm omówił m. in. ob. Leon Paszek. W dyskusji m. in. przemawiali robotnicy Józef Przybył, Jan

Terliński, Mieczysław Sieradzki, Jan Dymidziuk i Rafał Rutkowski. Wszyscy zgodnie popierali wezwanie tartaku gorzowskiego i domagają się wprowadzenia nowych norm w terminie od 1. II. br.

Zagadnienie nowych norm było również przedmiotem ożywionej dyskusji w tartaku w Witnicy, gdzie m. in. przemawiali robotnicy ob. ob. Michałak, Wrzesiński, Pyka, Stankiewicz.

Na zebraniu w tartaku w Starym Kurowie pow. Strzele Krajeńskie przemawiali w dyskusji nad potrzebą wprowadzenia nowych norm ok. 10 robotników. Postanowili oni podwyższyć dotychczasowe normy i spowodować przez to zwiększenie produkcji.

Podobne zebrania odbyły się w wielu innych tartakach. — Wszędzie przystąpiono zgodnie do opracowywania nowych norm, które znajdują zastosowanie najpóźniej w pierwszych dniach lutego br.

Wład. J. Ciesielski

Wystawa Stanisława Kamockiego w Muzeum Gorzowskim

Wśród wystaw organizowanych na przestrzeni kilku lat w Muzeum Gorzowskim wystawa Kamockiego jest drugą — po Noakowskim — indywidualną, ukazującą pracę tylko jednego artysty, co jest niemniej interesujące i pouczające.

Wystawa obecna, choć nie ma pretensji do przedstawienia całokształtu twórczości Kamockiego, daje pewien jej przekrój, a w porównaniu do dwóch wystaw zorganizowanych w 1946 r. w Krakowie i w 1947 r. w Łodzi po śmierci artysty, właśnie w Muzeum Gorzowskim pokazuje dotychczas jeszcze nigdzie nie wystawiane akwarele i rysunki kolorowe.

Stanisław Kamocki (1875—1944) wychowanek Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, był ulubionym uczniem Stanisława Jaworskiego i po nim objął w roku 1920 katedrę malarstwa pejzażowego. Stanisławski wywarł na twórczość Kamockiego duży wpływ, który sięga tak daleko, że Kamocki przejmując nawet od swego mistrza w I okresie swej pracy twórczej sposób malowania na niegruntowanej tekturze. Poza tym w twórczości Kamockiego widzimy reminiscencje kierunków artystycznych krakowskiego środowiska, a więc secesji oraz impresjonizmu. Ten ostatni wywiera na niego tylko nieznaczny wpływ, mimo kilkakrotnych pobytów Kamockiego w Paryżu, gdzie artysta zetknął się z impresjonizmem.

Kamocki do końca życia pozostaje realistą, a najbardziej umiłowanym jego tematem jest wieś polska.

Na wystawie gorzowskiej zastosowano układ chronologiczny prac Kamockiego. W pierwszych dwóch salach pokazane są obrazy olejne: pejzaże o szeroko rozwiniętej tematyce, jak wieś podkrakowska, Tatry, morze, Puck, Wisła, a nawet Wenecja. Przechodząc od obrazu do obrazu widzimy, jak talent artysty rozwijał się, nabierał pewności i precyzji w oddawaniu rzeczywistości.

W dwóch następnych salach oglądamy akwarele bardzo dużych rozmiarów, przeważnie motywy krakowskie które od-

dane są z prawdziwym umiłowaniem tematu i znajomością rzemiosła artystycznego. Tematy bliskie nam i znane Kamocki przedstawił w swój własny indywidualny sposób stosując odrębny sposób malowania pejzażu, odrębny zabytków architektonicznych.

W ostatniej sali umieszczono rysunki ołówkiem kolorowym prawdziwe arcydzieła, które podobnie jak akwarele powstały w okresie okupacji. Każdy rysunek wykonany jest w innej gamie, co specjalnie uwidatnia się na neutralnym tle, ekranów wybitnych szarym płótnem a co nasuwa pewną analogię do muzyki. Są to symfonie różowe, złociste, żółte, zielone, o bardzo skomplikowanym tonie. Rysunki te udowadniają, że sama technika nie jest momentem istotnym, lecz decydującym jest talent artysty, który przy pomocy nawet najprostszego narzędzia, może tworzyć arcydzieła.

Reasumując ogólne wrażenie z wystawy stwierdzić musimy, że daje nam ona krótki przegląd twórczości jednego z nawiętniejszych pejzażystów polskich, który umiał przedstawić piękno naszego kraju, łącząc w swych pracach wysoki poziom artystyczny ze sztuką zrozumiałą i bliską dla mas.

Potwierdzeniem tego są liczne rzesze zwiedzających wystawę i ich szczery, nieklamany zachwyt, co jest dowodem, że wystawa spełnia swoje zadanie.

Janina Szumanowa

Cechowe poradnie techniczne podniosą poziom produkcji rzemieślniczej

Jednym z zasadniczych statutowych zadań cechów rzemieślniczych jest podniesienie poziomu technicznego i gospodarczego członków zrzeszonych w tych cechach. Wiadomo, że poziom wydoskonalenia fachowego ich członków jest bardzo różny. Chodzi więc o, by podnieść go i wyrównać do poziomu najlepiej przygotowanych technicznie rzemieślników danego zawodu czy specjalności. W tym celu tworzyć się będzie

przy cechach poradnie techniczne, kierowane przez najlepszych rzemieślników względnie przez nauczycieli zawodu, inżynierów itp.

Poradnie mają udzielać fachowych porad z zakresu teorii i praktyki. Siecią poradni pokryte ma być całe województwo poznańskie i zielonogórskie. Powstaną one nie tylko przy każdym cechu, ale i dla każdej sekcji tak, aby wszystkie zawody i wszystkie specjalności mogły korzystać z dobrodziejstwa tych placówek.

Rzemiosło wielkopolskie, a także i innych województw, przez uruchomienie poradni technicznych, dąży do wprężenia się w ruch racjonalizatorski oraz ruch współzawodnictwa masowego, zapoczątkowanego przez bractwo robotnicze. Rzemiosło chce przy pomocy poradni nie tylko ożywić działalność cechów, ale i przez podniesienie poziomu technicznego, a w konsekwencji i poziomu produkcji drobnej wytwórczości przyczynić się do podniesienia stopy życiowej mas pracujących oraz do wcześniejszego wykonania planu 6-letniego na odcinku drobnej wytwórczości. (Łu)

PRAWO i Życie

W. Patajas, Mieścisko. — Może Pan domagać się zapłaty czynszu dzierżawnego, płatnego z dołu — za miesiąc październik i następnego wg stosunku 100 do 3.

J. P. Puszczkowsko. — Wielokrotnie wyjaśnialiśmy, że czynsz najmu, oraz koszty eksploatacji i bieżącego remontu przelicza się wg stosunku 100 zł dotychczasowych równe 3 zł w nowej walucie.

W ciągu stycznia i lutego należy uiszczyć zaliczkę na podatek gruntowy i FOR

Na początku bież. miesiąca ukazało się rozporządzenie ministra finansów ustalające nowy sposób wymiaru i płatności zaliczki podatku gruntowego i FOR za rok 1951. W myśl tego rozporządzenia zaliczki te powinny być zapłacone w ciągu miesięcy stycznia i lutego, a najpóźniej do dnia 28 lutego br.

Zaliczka na podatek gruntowy za rok 1951 wynosi dla wszystkich grup gospodarstw rolnych w zasadzie 60% wymiaru podatku ustalonego za rok 1950 i powinna być uiszczona bez wezwania organu finansowego. Wysokość tej zaliczki będzie jednak ulegała zmniejszeniu lub zwiększeniu w zależności od tego, jak wywiązał się płatnik ze swoich obowiązków w zakresie planowego skupu zboża na potrzeby państwowe w roku gospodarczym 1950/51.

Obniżenie zaliczki

Wysokość zaliczki zostaje obniżona do 50% wymiaru podatku ustalonego za rok 1950, jeżeli podatnik w terminie do dnia 31 grudnia dokonał pełnych dostaw zboża w ramach ustalonego dla niego rocznego planowego skupu oraz jeżeli jednocześnie jego łączna podstawa do opodatkowania nie przekroczyła w roku 1950 równowartości 360.000 zł w starej walucie, albo 10.800 zł w walucie nowej. Ulga powyższa nie przysługuje jednak, jeśli zostało dostarczone dopiero w okresie między 31 grudnia 1950 r. a 28 lutego 1951 r.

Podwyższenie zaliczki

Podatnicy, których gospodarstwa nie były objęte planem skupu w r. 1950 — uiszczają zaliczkę w wysokości 70% zeszlorocznego wymiaru podatku. Jeżeli podatnik nie dokona w terminie do dnia 28 lutego pełnych dostaw zboża, ustalonych dla niego w ramach rocznego planowego skupu w roku gospodarczym 1950/51, zaliczka bez względu na przychodowość gospodarstwa w r. 1950, zostaje podwyższona do 75% zeszlorocznego wymiaru podatku.

Przeliczanie zaliczek

Całość zaliczki albo jej część odpowiadająca równowartości zboża, niedostarczonego w ramach ustalonego rocznego planowego skupu zboża za rok gospodarczy 1950/51 podlega uiszczeniu w życie, względnie w innych rodzajach zboż, stosownie do decyzji prezydium rady narodowej.

Kwoty wpłacone gotówką na poczet zaliczki, płatnej w życie, nie podlegają zwrotowi, lecz będą zaraховane na podatek gruntowy, wymierzony za rok 1951 lub na inne należności oparte na wymiarze tego podatku.

Pobór zaliczki w życie

Pobór zaliczki na podatek gruntowy w życie przeprowa-

dzony będzie od dnia 28 lutego 1951 r. w wysokości niewykonanego zobowiązania, wynikającego z planu skupu i obowiązującego wszystkich podatników bez względu na przychodowość gospodarstwa. A więc obowiązek ten obciąża i te gospodarstwa, które w 1950 r. nie były obowiązane do uiszczenia podatku gruntowego w ziemiodłoch (poniżej 200.000 zł przychodowości), jeżeli były obowiązane do dostawy zboża w ramach planu skupu i zboża tego nie dostarczyły do dnia 28 lutego br.

Podstawą do obliczenia wy-

sokości zaliczki płatnej w życie jest równowartość żyta według cen płatnych producentom w roku gospodarczym 1950/51 przez punkty skupu, właściwe dla miejsca położenia gospodarstwa.

Wpłaty na FOR

Uczestnicy funduszu Rolnictwa, Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, opłacający za rok 1950 podatek gruntowy od podstawy opodatkowania, przekraczającej 240.000 zł (stara waluta) w stosunku rocznym, są obowiązani uiszczyć w terminie do dnia 28 lutego br. na poczet rocznego wkładu oszczędnościowego za rok 1951 kwotę, stanowiącą 60% rocznego wkładu oszczędnościowego, ustalonego na rok 1950. (st.)

GOSPODARSTWA

Guardia (Poznań) — Włóknierz (Kalisz) 11:7

W sali wojskowej w Kaliszu rozegrane zostały zawody bokerskie o mistrzostwo klasy B pomiędzy Guardią — Poznań a Włóknierzem Kalisz. Wynik spotkania 11:7 dla Guardii. A oto poszczególne spotkania, na pierwszym miejscu zawodnicy Guardii.

Waga musza: Majchrzak przegrał z Kocembą przez podanie Gwardisty.

Waga kogucia: Szymaniak zwyciężył na punkty Ściągale II.

Waga piórkowa: Piechowiak wygrał na punkty z Gozasiem.

Waga lekka: Cerbiński zdobył punkty v. o. z powodu niedowagi Walczaka. Walkę towarzyską wygrał Cerbiński.

Waga lekko-półśrednia: Majewicz przegrał z Wrzosiakiem.

Waga półśrednia: Gotębiak zdobył punkty walkowerem z

powodu niedowagi Grzegorskiego.

W wadze lekko-średniej: Walka nie odbyła się z powodu zawodników.

Waga średnia: Warczak Włóknierz zdobył punkty walkowerem z powodu przeciwnika.

Waga półciężka: Głowacki nie rozstrzygnął walki z Blewońskim.

Waga ciężka: Zachciał wygrał na punkty z Mańką.

W ringu siedziału Stepowski, na punkty Kołodziejczak. Widzów około 800 osób. (Rs)

SKS Venetia (Ostrów) - SKS Mechanik (Kalisz) 94:45

W koszu i siatkówce 0:2

W sali wojskowej w Kaliszu zostały rozegrane towarzyskie spotkania w koszykówkę i siatkówkę pomiędzy SKS Venetia z Ostrowa a SKS Mechanik z Kalisza. Mecz w siatkówkę wygrali Kaliszanie w stosunku 0:15, 5:15. Natomiast w kosza wygrali Ostrowianie w stosunku 94:45 do przerwy 47:20. Mecz ten był pokazem dobrego kosza dawno nie widzianym w Kaliszu. Ostrowianie przy swej celności rzutów, szybkości i delikatnej grze pozyskali publiczność kaliską, która z uznaniem oklaskiwała zagrania gości. Sędziował ob. Utecht z Kalisza. (st.)

Przed Wiołgierne

Scena grozy

Nie dziwi nas widok ślimaków w spirytusie, motyli i wypchanych ptaszków w gablotkach, czy zwierząt w klatkach Zoo.

Natomiast obrazek, jaki można było zobaczyć w poczekalni dworcowej we Wschowie w dniu 1 stycznia br. o godz. 6 rano — wywołuje w nas dreszczyk niecodziennej emocji.

W gablotce bufetowej, w której według wszelkiego prawdopodobieństwa powinny znajdować się zakąski i stodycze, siedział sobie, mocno zadowolony ze siebie, nieduży piesek. Obok za leżą zwykły męski kapelusz. Nasz współpracownik, który był świadkiem tej scenki, uwiecznił ją na rysunku i przysłał do redakcji.

Najgorsza rzecz w tym, że nikt z pasażerów nie mógł drogą log cznego wnioskowania

wytłumaczyć znaczenie tego sielankowego obrazka. Według naszych przypuszczeń, piesek mógł spełniać, przynajmniej teoretycznie, rolę zakąsek, których nie było w bufecie. Męski

kapelusz spoczywający obok pieska, miał na pewno symbolizować duchową obecność w poczekalni kierownika bufetu... MIK